

huisarts en wetenschap

MAANDBLAD

VAN HET NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

Van de redactiecommissie

Een goede dienst, welke wij onszelf van tijd tot tijd kunnen bewijzen, is de bezinning op ons werk. Dat geldt voor iedereen, de arts niet uitgezonderd. Wellicht juist in nog sterkere mate voor de arts, omdat hem in het maatschappelijke leven op voorhand een zekere autoriteit wordt toegedragen, die hem, wanneer hij deze autoriteit niet zou weten te objectiveren, nopens zichzelf op dwaalsporen zou kunnen brengen.

In dit nummer van „huisarts en wetenschap” kan men een „Notitie uit de praktijk” aantreffen, waaruit blijkt dat de schrijver zichzelf vorenbedoelde goede diensten tracht te verlenen en het nuttig effect daarvan wil spreiden in de verwachting, dat ook anderen door kennismaking van zijn bevindingen gebaat zouden kunnen zijn. Hij constateerde een tekort, gevolg van onachtzaamheid — van wie? Van de patiënt, of van de arts? De schrijver komt tot het inzicht dat in elk geval zijn oplettenheid tekort schoot om een verzuim aan de zijde van de patiënt te voorkomen. Vandaar zijn voornemen scherper op eigen doen en laten toe te zien.

Met een aanbeveling tot kennismaking van deze „Notitie uit de praktijk” wil geen uitspraak over het daarin gestelde zijn gedaan. Ieder vorme daarover zelf zijn mening en die meningen zullen — hoe onhoffelijk dit klinkt — niet van direct belang zijn. Van waarde alleen reeds is — want daar gaat het om — dat een dergelijke notitie de lezer tot nadenken zal noden. Hij zal gaan overwegen, hij zal de normen, die de schrijver zich stelt, toetsen aan de normen, welke hij voor zichzelf zou willen aanleggen. Daarmee is dan bereikt dat men op weg is zichzelf een goede dienst te bewijzen.

De verleiding is groot het zo te stellen, dat notities, zoals er nu een — hopelijk de eerste van een serie

— in deze aflevering wordt geboden, een vormende betekenis kan worden toegekend. Maar dat klinkt vermoedelijk gewichtiger dan overeenstemt met de bedoelingen van de schrijver, want deze schijnt slechts te beogen de lezer terloops van het voor hem gebleken nuttig effect van een zelfkritisch onderzoek op de hoogte te willen stellen. Hij heeft geen behoefte aan openbare zelfbeschuldiging, noch minder aan het geven van wijze lessen, alle pretentie is hem vreemd — het gaat er slechts om mededeelzaam te zijn omtrent een bevinding, die hij voor zichzelf van waarde acht en waarvan hij vermoedt dat zij het wellicht ook voor anderen kan zijn. Uit die instelling vloeit ook zijn vraag voort van anderen eens in de vorm van „Notities” iets te mogen horen, waarmee hij graag bereid is zijn voordeel te doen bij zijn dagelijkse arbeid.

Die vraag willen wij van onze kant graag ondersteunen. Uitwisseling van aanbevelingen, correcties of wenken, welke het resultaat zijn van ieders persoonlijke zelfkritische bezinning, praktische ervaringen of wat ook, biedt het nut dat men er zich aan kan spiegelen. Die mogelijkheid scherpt, maakt waakzaam tegen soms dreigende sleur of kan oplossingen brengen voor problemen of probleempjes, waarmee men worstelt. Ook markeert zij in diepere zin de verantwoordelijkheid, welke de uitoefening van het beroep ons oplegt.

Doch laat ons nu zelf niet, en tegen de bedoelingen van de schrijver in, te zwaarwichtig worden en terugkeren naar het reeds uitgesproken verlangen, dat onze collegae in deze eerste „Notitie” aanleiding zullen vinden en zo nodig daaruit ook de moed putten het gegeven voorbeeld te volgen en onze redactiecommissie — die zich ook te dezer zake uiteraard het recht van haar eindoordeel wil voorbehouden — hùn notities zullen willen voorleggen.